

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**De Honore, Dignis Vel Indignis, Jvste Vel Inivste, Deo
Semper Jvstissimo, Dato, Negato, Violato**

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1650

§. 5. Tam in veteri, quàm in nouo Testamento Sacerdotes fuisse eximiè
honoratos.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48689](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-48689)

hominibus: deinde, *Quòd secundùm leges*: tertio, *Quòd non semper imperet*. Addo ego quartum, *quòd locum Dei teneat*; ita enim & ipse se rectè erga subditos, & subditi se rectè erga illum gerent; cùm ob hanc rationem etiam dyscoli sint venerandi. *Principes, & prelati honorantur*, ait S. Thomas, *etiam si sint mali, in quantum gerunt personam Dei, & communitatis, cui præficiuntur, secundùm illud Prouerb. Sicut qui mittit lapidem, &c. Quia enim gentiles ratiocinationẽ attribuebant Mercurio, acernus Mercurij dicitur cumulus ratiocinij, in quo mercator aliquando mittit unum lapillum loco centum Marcarum: ita etiam honoratur Prelatus, qui ponitur loco Dei, & loco totius communitatis, etiamsi improbus fortasse sit.*

S. Thom.
2. 2. q. 63
a. 3.

§. V.

Tam in veteri, quàm in nouo Testamento sacerdotes fuisse eximie honoratos.

11. Debetur honos sacerdotibus, religiosis, & omnibus hominibus Deo consecratis. Quia sacerdotes Christum repræsentant; & religiosi hoc ipso honore sunt digni, quia sunt aliquid Deo consecratum; quia ad virtutis perfectionem aspirant; quia honorem fugiunt, sequitur autem honor fugientes

Heb. 5. 6.

entes; quia pro populo orant; quia ab his benedictio; quia sacrificant; quia Dei sunt familiares; quia de reliquis sunt electi; quia à Deo ipso honorantur. *Facies quodcumq; dixerint, qui presunt loco quem elegerit Dominus, & docuerint te, iuxta legem eius; sequerisq; sententiam eorum: nec declinabis ad dexteram, nec ad sinistram. Qui autem superbierit nolens obedire sacerdotis imperio, qui eo tempore ministrat Domino Deo tuo, & decreto iudicis morietur homo ille, & auferes malum de Israel.*

In noua etiam lege ait Apostolus: *Qui bene presunt presbyteri, duplici honore digni habeantur, maxime, qui laborant in verbo & doctrina.* Vbi nomine honoris, non tantum reuerentia, verum etiam alimonia est intelligenda; quia mox ipse Paulus exponit, de quo honore loquatur: *Non infranabis os boni trituranti, & dignus est operarius mercede sua.* Ait autem, *duplici honore*, vel quia & reuerentia, & alimonia digni sunt, ut vult D. Ambrosius; vel quia, ut exponit D. Chrysostomus, *duplici*, hoc est, multiplici copiosoq; honore digni habentur. Ita enim alibi dicitur: *duplici contritione contere eos: omnes domestici eius vestiti sunt duplicibus*, hoc est, multas & copiosas habent vestes. Atq;

in

Leuit. 7.

9.

Num. 6.

24.

Deuter.

17.10.

1. Tim. 5.

17.

Jerem. 17.

18.

Prou. 31.

21.

in primis magnus est honor, Deo sacrari. Sunt huius rei apud sacros & profanos exempla. Nam, teste Sorano, Herculem & Hippocratem Coum Athenienses, ob præclara merita, publicè Eleusinijs sacris initiarunt, quod decus nulli ante illos contigit. Demetrius quoque, vt Diodorus refert, Poliorcetes dictus, Athenis commorans initiari cupiebat, & Eleusinijs sacris imbui. Cùmq; abesset satis diu legitima dies, in qua soliti erant Athenienses sacra illa celebrare, persuasit populo, vt propter beneficia sua, patrium morem mutarent. Igitur se ipsum inermem sacerdotibus tradidit, & ante statum diem initiatus est. Quod quidem, vt Suidas scribit, peculiare ei, præter ceteros, contigit, vt solus & initiaretur simul, & arcana intueretur, & præfixitum tempus à maioribus non obseruaret. In veteri testamento capita familiarum earumdem erant sacerdotes. Ius enim sacerdotij tunc per ordinē nascentium ad posteros, nimirum in primogenitos & in capita familiarum deuoluebatur. Vnde & Abraham, tamquam totius familiæ suæ omniumque duodecim tribuum pater & patriarcha, earumdem simul summus sacerdos & pontifex

Soran. in
vita Hip-
pocratis,

Diodorus
lib. 20.

tifex fuit. Itaque omne sacerdotium Hebræorum descendit ab Abrahamo. Quamuis autem singuli filij Iacob poterant esse tribuum suarum sacerdotes; voluit tamen Deus, ut ex omnibus vnus conflaretur populus, & vna Ecclesia fieret: vnde & statuit, ut vna familia, scilicet Leui & Aaronis, pro reliquis omnibus hoc sacerdotio fungeretur. Quantum autem honorata fuerit præ reliquis familia Leui, constat è diuinis litteris.

§. VI.

Varij sacerdotum honores.

Primùm ornabantur veste & insignibus sacerdotalibus. Quod etiam apud profanas gentes in more positum, testatur Herodotus. Ægyptij sacerdotes lineis vestibus induebantur, *non solum intrinsecus, sed etiam extrinsecus*, ait S. Hieronymus. Apud Romanos virgines Vestales, alba quidem veste, more communi, sed discriminis causa, limbo punicante utebantur, qui ornatus etiam sacerdotis & magistratus erat, ut docet Lipsius. Peculiaris quoque habitus erat ijs, qui sacris præfuerunt, tam apud Indos orientales, quàm occidentales. Sed præcipuè eminebat amictus Aaronis; & asper cultus

Herodot.
lib. 5.

S. Hieronym.
ad cap. 48.
Ezech.

Lipsius
Syntag.
de Vesta.
lib. 6. 12.